

ТРОЯНСКА БЪКЛИЦА

Брой 2/ пролет 2012

Издава: „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД

Не се продава!

- Златно отличие за „ВИНПРОМ - ТРОЯН“
- Предаване на шафетата
- Уруглюване – сирни заговезни в Троян



Мили читатели,

В монотонността на забързаното ежедневие и въртележката на дните понякога не забелязваме как всичко около нас се променя – бавно, всеки ден по малко, стъпка по стъпка. Природата, хората, средата, в която живеем, у дома, на работа всичко е в движение, развива се, става различно. А ние все бързаме и нямаме време да се оглеждаме и да забележим промените. Затова понякога се налага животът сам да ни напомня за тях, да поискам внимание и да ни ги посочи с пръст. Учудваме се на внезапни и неочекани събития, струва ни се, че настъпват някак ненадейно и много скоро. Някои наричат това качествени изменения, предизвикани от количествени натрупвания. А може би това е просто нашето невнимание и понижената ни чувствителност към детайлите и малките ежедневни промени.

Тази година с настъпването на пролетта във „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД се случи едно събитие, което беше очаквано, за което се подготвяхме, но което въпреки всичко ни изненада: пенсионирането на дългогодишната директорка и душата на нашето дружество инж. Иванка Станчева. В този брой на „Троянска бъклица“ поместваме интервю с досегашния и с новия изпълнителен директор, а от следващия брой започваме да публикуваме рубрика за историята на дружеството.

Остава да се опитаме да сме по-чувствителни към динамиката около себе си и да се надяваме всички промени да са към по-добро!

От редакцията



СЪДЪРЖАНИЕ:

- Редакционно каре стр. 2
- **Какво ново:**
Златно отличие за „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД . стр. 3
- Предаване на шафетата стр. 4
- **От живота на „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД:**
Вестоносците на „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД . стр. 6
- **Една разходка:**
Една разходка до връх Васильов стр. 8
- **Троянски традиции:**
Ургулуване стр. 10
- **Култура:**
Музей на занаятите стр. 12
- **На почивка в Троян:**
Къщи за гости с механи стр. 14

Издава:
„ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД
ул. „Акад. А. Балевски“ 16
5600 Троян
www.vinprom-troyan.bg
за контакти:
e-mail: rumenova@vinprom-troyan.bg
тел.: +359 885 248 453



Всяка година през месец март Пловдив е домакин на най-голямата и престижна международна изложба за лозарство и винарство у нас „Винария“. Изложението се провежда обикновено в четири дни и привлича множество български и чуждестранни гости, професионалисти и любители, производители, потребители и дегустатори, фирми и частни лица, обединени около една общна идея – търсено и предлагането на висококачествени вина и ракии.

„Винария“ е място за срещи, обмяна на опит и информация, но и за показване на нови продукти и за подлагането им на оценка от потребителите. Традиционна част от изложението е международната дегустация, която цели едновременно представяне на продуктите и съревновование между производителите. Тази

КАКВО НОВО

участва в нито едно издание на изложбата, тази година отново се върна от състезанието с отличие. Троянската сливова ракия „Специална резерва“ реколта 1989 г. беше единствената ракия, наградена със златен медал в категорията „Плодови ракии“. С това постижение златните медали на „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД от международни състезания стават общо 14. Освен това фирмата има и 8 сребърни медала. Трябва да се отбележи, че конкуренцията тази година беше голяма. В състезанието взеха участие общо 315 преби – 253 преби вино, 54 преби



ракия и 8 преби брани, като 5% от всички преби бяха от чужди производители.



Предаване на шафетата

От тази пролет за пръв път от 24 години дружество „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД има нов изпълнителен директор. Инж. Лумир Закравач пое функциите от инж. Иванка Станчева, чиято трудова кариера приключи поради пенсиониране. Предлагаме на читателите на „Троянска бъклица“ разговор с двамата директори.



Иванка Станчева е родом от Троян. През юли 1975 г. тя завърши специалност „Технология на виното, пивото и спиртните напитки“ в Хранително-вкусовия институт в Пловдив (сега Университет по хранителни технологии) и през октомври започва работа по разпределение във „Винпром – Ловеч“. През март 1977 г. във „Винпром – Троян“ се открива бройка за технолог. От този миг съдбата на Иванка Станчева се свързва неразрывно с фирмата за 35 години, 24 от които тя е ръководител на фирмата. Г-жа Станчева има един син, Станислав, който е завършил петролно инженерство и в момента живее и работи в Германия.

Г-жо Станчева, в деня, когато предавате функцията изпълнителен директор на „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД, бихте ли могли да се върнете назад във времето и да разкажете за деня, в който я поехте?

Това беше един от най-емоционалните дни в моя живот. Не стана по мое желание. По това време бях технолог, а „Винпром – Троян“ беше цех на „Винпром – Ловеч“. На 20.01.1989 г. се проведе събрание, на което директорът от Ловеч обяви решението за персонални промени – аз да поема ръководството, а дотогавашният началник Найден Найденов да остане технолог. Изпитах огромно неудобство, защото той беше изключителен професионалист, аз съм се учила от него и много го уважавах. На него също му беше тежко и много трудно да преодолее тази промяна. Но пък аз продължих да се възползвам от неговите знания и опит. Той винаги беше пълно до мен, съветвах се с него, наследих всичките му контакти. Във фирмата винаги е имало приемственост, всеки следващ ръководител е съхранявал традициите и е продължавал започнатото от предшествениците си.

Г-н Закравач, за пръв път в историята на фирмата управлението се поема от чужденец. Как се чувства един чех като директор на тази традиционно българска фирма, производител на толкова емблематичен за Троян и за България продукт?

За мен „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД не е непозната фирма. Член съм на съвета на директорите от 2007 г., когато дружество „РУДОЛФ ЙЕЛИНЕК“ а.с. стана мажоритарен акционер. Чувствам голям респект и голяма отговорност. Давам си сметка, че фирмата „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД и марката „троянска сливова“ са част от националните символи на България. Мисля, че в днешния глобали-

зиран свят националността не е от значение. Много по-важно е ръководството да знае в каква посока да води фирмата. Въпреки че не съм българин усещам магията на троянската сливова, вървам на марката като символ и основно на качеството, което се крие зад нея.

Г-жо Станчева, кое е по-трудно, да се поеме управлението на „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ през 1989 г. или да се предаде през 2012 г.? С какви чувства предавате фирмата?

Управлението за мен е преди всичко отговорност, не само пряка, за моята работа, но и за тази на всеки от екипа. Посветих се изцяло на работата, която не беше никак лека. Периода след 1989 г. определям като най-труден и пълен с изпитания. Усилията си струваха, защото и в най-тежките години на прехода успяхме да съхраним авторитета на фирмата, марката и качеството. Запазихме и поддържаме до днес огромните запаси от стареещи ракии, излязохме на международните пазари, имаме доверието на институциите, търговските партньори и потребителите. Това не е малко и ако за мен поемането на управлението беше трудно, чувствата ми сега са много различни и бих ги определила с една дума – удовлетворение.

Г-н Закравач, какво бихте искали да наследите от г-жа Станчева и в какво искате да я изпрашарите?

Разликата между нас е огромна и тя не се дължи само на националността. Г-жа Станчева е отличен технолог, който познава до най-малки детайли производството на сливовата ракия, докато аз през цялата си петнайсетгодишна трудова кариера съм се занимавал с търговия и маркетинг. Най-голямото предизвикателство за мен е да се продължи в

превъзходното качество на троянските ракии, за което 35 години се е грижала г-жа Станчева. Залагам на нашите технологии, които са работили рамо до рамо с нея и са носители на традиционните производствени методи. От своя страна бих искал да дам на фирмата нов търговски и маркетингов импулс, да подобрим организацията на производството и логистиката.

В живота на фирмата има много покорени върхове и постигнати успехи, но със сигурност е имало и много трудни моменти. От какво бихте искали да предпазите новото ръководство? Каквъ съвет ще дадете на г-н Закравач?

Да, така е. Успехите и трудностите вървяха ръка за ръка. Но мисля, че най-трудните моменти са вече в историята, защото бяха свързани най-вече с прехода – демонополизация, нелоялна конкуренция, сълно обедняване, голяма инфлация, производство на фалшив алкохол, приватизация и т.н. Но трудностите са за това, за да се преодоляват и аз бих посветвал г-н Закравач да се бори с предизвикателствата на своето време, каквито и да са те.

Г-н Закравач, какво искате да промените и какво искате да запазите във фирмата? Кои са най-важните Ви цели?

Целите ми в момента са дефиниране на търговската и маркетингова-

та политика на дружеството, постоянно растеж на продажбите в България и чужбина, увеличаване на ефективността и производителността на труда. Голямо предизвикателство за мен е реализацията на проекта „Ракияленд“. На територията на завода ще се изгради административен и туристически комплекс, така че желаещите ще могат да посетят място-то, където се произвежда троянската сливова и да научат нещо за историята ѝ. Част от „Ракияленд“ ще бъде нов фирмени магазин, музей на ракията и лицензирана дестилация за частни производители на ракия.

Г-ко Станчева, човек като Вас, който е посветил целия си трудов живот на една фирма, със сигурност не е безразличен към по-нататъшната ѝ съдба. Какви са надеждите Ви за фирмата? Какво искате да видите в нея?

„ВИНПРОМ – ТРОЯН“ е част от моя живот и винаги ще бъде в мислите ми. От днес фирмата започва нов етап на развитие с нов мениджъмънт и нов изпълнителен директор. На амбициозния млад екип по желавам да награжда постигнатото, да съхрани традициите и спазва традиционната технология, да запази качеството и да продължи със същото усърдие и внимание да произвежда този традиционен и емблематичен продукт – троянската сливова ракия. Сигурна съм в бъдещите успехи на фирмата, в просперитета и европейското развитие на дружеството, като част от „Р. ЙЕЛИНЕК ГРУП“ СЕ.

И накрая ще си позволя, чрез страниците на фирмениот списание да благодаря на всички, с които съм работила през годините, за подкрепата, доверието и уважението.

Г-н Закравач, какво послание искате да отправите Вие към служителите на фирмата, на нейните клиенти и партньори?

Основният сигнал за всички е, че ще положа максимални усилия за развитие на марката „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ и „троянска сливова“. Дружеството ще продължи да бъде сериозен партньор, който се държи коректно към всички включително и към държавата. От своя страна очакваме, че държавните институции ще

си сътрудничат с нас и ще помогнат за подобряването на бизнес средата в бранша. В отношенията с търговските партньори личните връзки са по-важни от формалните договори и затова бих искал да укрепваме чисто човешките си взаимоотношения. За служителите на фирмата заявявам, че съм отворен за дискусии, които ще доведат до увеличаване на продуктивността на труда и ефективността. Аз пък ще се стремя да създам работни условия, които отговарят на значението и позицията на фирмата на пазара.



Лумир Закравач е роден през 1973 г. в гр. Кромержиж, Чехия. През 1996 г. завърши Мендловия университет по лесовъдство и земеделие в гр. Бърно. От 1999 г. е търговски директор на дружество „РУДОЛФ ЙЕЛИНЕК“. Още от самото влизане на чешките собственици във „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ през 2007 г. е член на съвета на директорите на дружеството (с едногодишно прекъсване). От 2010 г. е член на съвета на директорите на дружество „Р. ЙЕЛИНЕК ГРУП“ СЕ със седалище в Холандия. Свободото си време г-н Закравач прекарва със семейството си или спортова.



Вестоносци на „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД



Продуктите на „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД са предназначени за тези, които обичат и изповядват традиционните български ценности и държат на високото качество, т.е. за всички българи. За да можем да достигнем до клиентите си, създадохме екип от търговски представители – нашите посланици, които разпространяват троянското течно злато по цялата страна. Техен предводител е Владислав Катренчик – по народност словак, по образование българист, по професия търговски мениджър на „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД.

Ежедневните обиколки на складове, магазини и заведения са само малка част от работата на търговските представители. Те са обучени да провеждат коментирани дегустации на продуктите на дружеството и да помогнат на клиентите в избора им. При разработването на нови продукти отново те предлагат на потребителите мостри за дегустация, и проучват реакцията им. Така се осъществява живата обратна връзка между производството и клиентите, която е толкова важна за задоволяване на потребностите и посрещане на очакванията на пазара. Ше ги срещнете на различни места в страната, но навсякъде ще ги познаете по усмивката и професионалното отношение – запознайте се с четириимата ни вестоносци.

Казвам се Димитър Влаевски и съм търговски представител за област София и Югозападна България. Работата е невероятно вълнуваща и интересна заради срещите с различни хора. Денят ми преминава в посещения при много клиенти, всеки със своите въпроси и виждания. Понякога се появяват проблеми в отношенията с чуждестранните вериги, но хубавото е, че нашите продукти са уникални по рода си и са изключително висококачес-

твени. Това е и нашето предимство пред конкуренцията на останалите производители, което много улеснява работата. Фактът, че всяка година нашата фирма отчита растеж на пазара е показателен за качеството на ракиите и за обема на продажбите. Несъмнено една от причините за тези успехи е добрият търговски екип, честите



обучения в Троян и организацията в завода.

Всяка година предлагаме на нашите клиенти нови продукти. Проучваме пазара и знаем, какво очаква от нас. Предлагаме по нещо за всеки обект от търговската мрежа. Надявам се и тази година да постигнем целите си и продажбите да бъдат отново високи.

Казвам се Здравко Чернев, по образование съм магистър по търговия на Варненския икономически университет.

Имам 10 години стаж във фирмите от алкохолния бранш, като 3 от тях са във „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД. Отговарям за дистрибуцията и продажбите по Черноморието. Работата ми доставя удоволствие, понеже продуктите, с които търгу-

ваме, са утвърдени с високо качество и име на пазара. Като цяло е доста динамична и е свързана с много пътуване, много контакти и много усмивки. Всеки търговец знае, че без тях трудно се продаava. :)

За годините, прекарани в търговията, установих, че най-важни са коректните и приятелски отношения с партньорите. Много трудно се градят,

но веднъж постигнати се отпращат многократно. Този тип работа е в голяма степен предизвикателство от гледна точка на това да почувствуваш настроението на човека срещу себе си, да усетиш потребностите му още преди да ги е изрекъл. Комуникацията с всеки партньор е индивидуална, което прави работата доста динамична и интересна, а предизвикателството е ежедневие.



Здравейте читатели, много се радвам, че имам възможност да се представя пред Вас!

Казвам се Мартин Кирков и съм на 29 години. Имам изключително приятната възможност да работя за „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД като търговски представител за гр. София и Северозападна България от 2010 г. Имам предишен опит на подобни позиции в България и в Америка.

Работата е много динамична и интересна, среща ме с много различни хора, което за мен е голямо предизвикателство. Тук осъзнах, че доверието на клиен-



та към „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД и в частност мен като търговски представител е най-важното нещо, което трябва да се създаде. Това е принципът, от който се ръководя! Фирмите и клиентите, с които работя, знаят, че винаги могат да получат подкрепа и че обещанията и ангажиментите, които поема, ще бъдат изпълнени навреме. Най-голяма радост ми доставя одобрението им когато видят, че всичко е изпълнено в срок.

Разбира се в нашата работа има и интересни и комични моменти. Веднъж бях на среща с

нов клиент, който ме посрещна с думите: „Правите много качествени и хубави ракии, но вината ви хич не ги харесвам“. Подадох му каталога и отговорих, че сме спрели производството на вина и в момента предлагаме само висококачествени дестилати. По-късно, когато се опознахме му казах, че „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД не произвежда вина и никога не е произвеждал, при което хубаво се посмяхме.

Искам да използвам момента и да поздравя нашите партньори и да им пожелая успешна работа през 2012 г.

голям асортимент.

На пловдивската „Винария“ съм чувал какви ли не истории, като например тази: „Имам един приятел от Троян, ракия като неговата не съм опитвал другаде. Може ли да дегустирам и вашата, за да видя дали е същата или е още по-хубава?“ Или пък тази: „Имах едно време едно гадже от Троян. Но за жалост се оказа по-лоша от ракията на баша си.“ Има още много истории, подтикнати от едно единствено желание – да вкусят от нашия еликсир.

Не на последно място искаам да пожелая на фирма „ВИНПРОМ - ТРОЯН“ АД да бъде достатъчно модерна, за да оцелее през времето и също толкова старомодна, за да остане вечна.



Казвам се Аню Василев и съм представител за района на Пловдив.

В основата на взаимните ни успехи са добрите контакти и коректната работа с партньорите ни. Те са хората които ни допълват, комуникирайки с краиния клиент и събирайки мнения

и предложения от пазара. Затова нашите взаимоотношения са както професионални така и чисто приятелски. Винаги сме добре посрещнати и те са добре дошли в Троян.

За мен е изненада, че има клиенти, които смятат, че продаваме само сливова ракия и гледат с недоверие към останалите ни продукти. За тях сливовата е емблема и трудно се решават на нов избор. Очаквах, че новите продукти на такъв сериозен производител, доказал, че държи на качеството, ще се възприемат

ЕДНА РАЗХОДКА

Една разходка до връх Васильов

Дългата работна седмица завърши в събота с пороен дъжд. Затова пък неделната утрин е свежа и сънчева, а във въздуха се долавя ароматът на цъфнали дървета. Крайт на април е, денят вече е станал осезаемо по-дълъг, а времето е топло, така че има време и за по-дълги разходки.

Изходната точката на дневния излет е с. Шипково. Намира се на 20 km западно от Троян и е лесно достъпно както с кола, така и с редовния автобусен транспорт. За да стигнем до пътеката се движим все по главния път през селото докато излезем от него, подминаваме и Шипковските минерални бани, известни с топлата си лековита вода. Най-ясният ориентир е острият ляв завой непосредствено след открития минерален басейн. Оттук нататък изчезват всякакви следи от човешка дейност, защото стръмно нагоре започва проходът Шипково – Рибарица. Точно на това място нашият път се отделя от главния като не завива с него наляво, а продължава напред покрай вилите и къщите за гости.



Скоро се появя синя туристическа маркировка, която ще ни отведе до дневната цел – хижа „Васильов“.

Вървим отначало по асфалт, който скоро преминава в широк черен път. Всъщност по-точно е да се нарече червен. Дори да не знаехме, че сме в Шипково, цветът на локвите, останали от вчерашния дъжд, издава съдържанието на желязо в пръстта. Петнайсетина минути вървим по пътя, който е почти равен, подминаваме каменна чешма и не след дълго пътеката се отбива вдясно. Тук започва най-трудната част от маршрута. Четвърт час се

изкачваме стръмно нагоре през стара гора. С всяка крачка напрежението в краката расте, пулсът се учествява, а дишането става толкова шумно, че заглушава пеенето на птичките. Дългата пауза и липсата на движение през зимата си казват думата – налага се да правим почивки.

Облекчението идва във вид на просторна почти равна поляна с цъфнали дървета и цветя и прекрасен изглед към



все още заснежените върхове на Стара планина накъдето и да се обърнеш. Прекосяваме цялата поляна, която мирно приютива кошара за овце и схлупени стопански постройки като спомен от вече забравен начин на живот и далекопровод, водещ нагоре към двата новички ветрогенератора на връх Васильов. В горния край на поляната пейки и масички под вековни дървета мамят за почивка, а на броени крачки от тях туристите могат да се освежат със студената вода от чешмата, която доскоро е служила и за водопой на стадата овце.



Втората половина на маршрута е по-лека. Отново започва изкачване, но този път склонът е пополегат, или може би ние вече сме свикнали и не ни е толкова трудно. Не след дълго успоредно с пътеката се появява поточе, а тя става на места мочурлива. Отляво и отдясно има каменни реки, а в краката ни лилави минзухари. Иeto, пристигаме до целта – хижа Васильов – 1360 м надморска височина. Скътана в подножието на връха между високи дървета, още на пръв поглед изглежда много приветлива. Правят впечатление редът и чистотата. Прозорците са сменени, а на припек зад хижата



са изникнали няколко бунгала. Хижарката е много любезна, с желание ни посреща, готова да ни настрои и упъти.

Хижата е изходна точка на множество маршрути. Решаваме да обогатим програмата за деня с още две цели. Първата е изкачване на връх Васильов (1490 м), който е най-високият връх в Предбалкана. Гледката от там е фантастична, особено в такъв ясен и сънчев пролетен ден какъвто е днешният. От 2007 г. тук се издигат на височина 60 м два ветрогенератора. Освен на вътъра те са изложени и на споровете между защитниците на природата и привържениците на възобновимата енергия. Първите смятат построяването им за грубо неуважение и проява на унишожителните сили на цивилизацията, а вторите се радват на благородната им функция и специфичната им красота.



Другата ни цел е скалният параклис „Св. Петър и Павел“, който се намира на двайсетина минути от хижата. До него се върви по пътека под скалите, обезопасена със стоманени въжета. При това обаче ни чакат още изпитания – минава се през тясна пролука в скалата, където едва се събира клекнал човек и след това нагоре по дървена стълба. Параклисът се намира в малка пещера, а атмосферата му приятно допълват дървени икони и място за размисъл и молитва. На източната страна на скалата се издига дървен кръст. През отворите се вижда широката поляна, по която минахме на идване. Особено тайнствено място.

Обратно слизаме по морените и се връщаме на пътеката, по която дойдохме. Пътят от Шипково до хижата е около два часа спокойно ходене с почивки за отмора и разглеждане. Пътеката е разнообразна и добре маркирана със синя туристическа маркировка, а възможностите за разходка около хижата са наистина много и зависят от времето и предпочтенията на туристите.





че гори буен огън. Най-нетърпеливите веднага се насочват към него. Това е времето на уругловиците – широки къдици от черешова кора, прикрепени към дървени пръчки. Оригиналните факли се запалват от огъня и се въртят във въздуха. Целта на обичая логично се вписва в духа на този ден, посветен на пречистването – да няма бълхи и въшки през годината. Освен за ритуалния огън, организаторите на събитието са се погрижили и за други традиционни игри –



Уругловане Сирни заговезни в Троян

След върволицата от тягостни седмици под тежестта на снега и уничието на мрака, зимата неохотно, но неизбежно започва да се оттегля. До края на февруари остават още 3 дни. Бялата покривка полека-лека изтънява, скъсява се, на места се разкъсва. Сънцето освобождава малки капчици вода от плена на зимата и те политат свободно надолу.

В днешния неделен следобед предчувствуието за пролет във въздуха над Троян се смесва с вълнението по повод на предстоящото събитие. Уругловане. Тази тайнствена дума звучи екзотично като плуване в Уругвай. Троянци обаче знаят, че тя има много повече общо с огъня, отколкото с водата...



В три часа следобед на площада започват да се появяват танцьори в колоритни костюми и оригинални кукерски маски. В

събитието, организирано от читалище „Наука – 1870 г.“, Община Троян и махала Лъгът, специален гост е Сурвакарско сдружение от с. Елов дол. Разбира се по традиция участва и местният фолклорен ансамбъл „Тряяна“. За броени минути площадът се изпъльва с хора, настроението е приповдигнато, а участниците пресъздават пред очите на зрителите традиционни обичаи и танци. В народната традиция Сирни заговезни е второто заговяване за Велики пости една седмица след Месни заговезни. След този ден започват седемте седмици на строгия велиденски пост. Освен пречистването на тялото, подготовката за големия празник предполага и пречистване на душите и затова, за да не остават обиди и сърдни, Сирни заговезни е и ден за прошка.

След програмата на площада участниците и публиката се отправят в пъстро шествие по централната улица на града към кв. Лъгът. С приближаването на целта нетърпението расте, малки и големи с уругловици в ръце очакват разтворката. И ето, шествието преминава по моста в кв. Лъгът на отсрещния бряг на реката, където на поляната ве-

“амкане на халва”, дърпане на въже, кукерски танци и други състезания за малки и големи. Забавляват се всички и всички се прибират весели и доволни.

Най-хубавото е, че когато свърши официалната програма, гостите се разотидат, а над града падне нощ, на различни места около реката горят огньове и блещукат малки въртящи се светулки – уругловици. Значи уругловането не е просто възстановка, а жив обичай, който троянци обичат и тачат.

Дълго преди заговезни се събират подходящи расовати клонки от лисница, бели се и се суши горната кора от череша и малките десет момчета и момичета правят „уругловици“. Това са расовати клонки напълнени между расовите (чatalite) със слама или сушена черешовина (черешова кора) след което чatalite се стягат и завързват един с други. След смрачаване на заговезни децата се събират на определени места по височините край село или по улици, запалят огън и от него препалят уругловиците си, като ги размахват и въртят запалени около себе си докато изгорят. Горялата уругловица се хвърля към чужда къща, за да се прогонят бълхите от хората.

Пейо Дулев: „За балканджийите към Осъм, Видима и Росица“

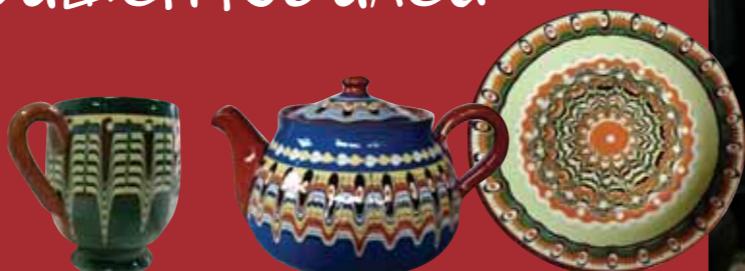
Музеят на народните художествени занаяти и приложните изкуства празнува 50-годишен юбилей



Съктан в полите на северните склонове на Централна Стара планина, Троян е съхранил богатата материална и духовна култура на възрожденските майстори грънчари, горяни, медници, ковачи, кожухари и калпакчии.

Днес тяхното наследство се съхранява в единствения в страната Музей на народните художествени занаяти и приложните изкуства и привлича интереса и възхищението на многообразните български и чуждестранни туристи.

Музеината експозиция е разположена в първата възстановена след Освобождението обществена постройка в града, който е опожарен по време на Руско-турската освободителна война. Сградата е построена за училище, по-късно в нея се помества общината, а след реставрация през 1968 г. е открита експозицията на Музея на на-



родните художествени занаяти и приложните изкуства. В десет зали са представени експонати от най-характерните за троянския край занаяти – грънчарство, горянство, бъкликарство, бъднарство, дърворезба, ковачество, медникарство, тъкачество, мутафчийство и калпакчийство. Неповторима атмосфера на музея придават макетът на възрожденската троянска чаршия, възстановките на автентична грънчарска работилница от края на XIX век, крачно-ремъковият бъкликарски струг, интериорът на възрожденския троянски дом. Те ни пренасят в отдавна забравени времена. Освен постоянната експозиция в Музея на народните художествени занаяти и приложните изкуства се представят и временни изложби с разнообразна тематика.

Друг атрактивен обект, който стопанисва музеят, е турският конак, построен през 1868 г., когато Троян получава статут на нахия (околия), в който се помещава експозиция „Възраждане“. В нея чрез снимки, предмети и документи се представят историята, краят и участието



на троянци в революционните борби по време на Възраждането, Априлската епopeя под Мара Гидик и Освободителната война. Акцент в експозицията са макетите на емблематичните сгради в Троян през Възраждането – църквата „Св. Параскева“ с килийното училище, Жълтото училище и хана на Васил Спасов, в който през 1871 г. Васил Левски създава Троянския революционен комитет.

От скоро Музеят на занаятите предлага на своите посетители и атракционен кът, в който могат да се докоснат до движими паметници на културата, да се обличат в автентични традиционни костюми от Троянския край и военни униформи. Малките посетители на музея могат да се позабавляват с детските играчки, с които са си играли техните пра-пра-баби и дядовци.

През 2012 г. Музеят на занаятите чества своя 50 годишен юбилей. По случай годишнината през месец юни музеят ще гостува, съвместно с „ВИНРОМ – ТРОЯН“ АД, с изложба в Института за етнология и фолклористика с Етнографски музей при БАН в София.



За контакти:
Музей на народните художествени занаяти и приложните изкуства
гр. Троян, пл. „Възраждане“ 1
тел: +359 670 62062 – директор
+359 670 62063 – уредници
e-mail: mnzhpi_troyan@abv.bg; mnzhpi@abv.bg
web: www.troyan-museum.com

НА ПОЧИВКА В ТРОЯН



Хотел-механа „Странноприемница“

Заповядайте в нашия малък, уютен хотел, в който сме съчетали стара българска архитектура с дискретен лукс. В механата ни ще имате възможност да се насладите както на традиционната българска кухня така и на модерната кулинария.

Нашите гости могат да избират между 9 двойни стаи и два мезонета. Обзаведени елегантно с вкус и внимание към детайла те предлагат всичко необходимо за комфортен престой: LCD телевизор с кабелна телевизия, климатик и централно отопление, Wi-Fi интернет, самостоятелна луксозна баня, тераса с красив изглед към планината.

Хотел-механа „Странноприемница“ предлага уют, спокойствие и гостоприемство в самия център на Орешак и на пешеходно разстояние от Троянския манастир. В прохладните води на ба-

сейна ще намерите желаната отмора след напрегнатия денник, а любителите на релакса могат да се насладят на удоволствието на сауна или масаж.

През свободното си време гостите ни могат да посетят намиращия се на пешеходно разстояние Троянски манастир, Природонаучния музей в с. Черни Осьм, Националната изложба на народните занаяти и изкуства в Орешак, резерватите Северен Джлендем, Стенето, Козя стена и др.

За контакти:
Хотел-механа „Странноприемница“
Троян, с. Орешак
тел.: +359 887 927 035
e-mail: strannopriemnitza@abv.bg
web: www.oreshakbg.com



Къща за гости „При братята“

Къща за гости „При братята“ с. Орешак Троянско е къща с настроение и дух. Сгущена в Троянския балкан, тя е топла през зимата и прохладна през лятото.

„Благодаря за почивката“, това са думите, които желаем да чуем от Вас, но за да ги заслужим, ние, домакините гледим индивидуално всеки гост. Два просторни апартамента и седем модерни стаи ви въвличат в уникална хармония за почивка.

На ваше разположение, мили гости:

- басейн, детски басейн, шезлонги, чадъри
- лята градина, скара, барбекю
- детски кът
- 2 просторни апартамента
- 6 двойни стаи с кралска спалня
- 1 двойна стая с две единични легла
- санитарен възел във всяка стая/апартамент
- кабелна TV, LCD телевизори в стаите
- механа на самообслужване
- напълно оборудвана кухня
- 3 броя хладилници
- бар с кафе машина
- витрина с бира и безалкохолни
- WI-FI интернет
- камина, локално парно
- забавления (ролери, федербал, футболна топка, табла, карти)
- домашни любимици

*БЕЗПЛАТНО: локално парно, паркинг, wi-fi интернет, механа, барбекю, камина, детска площадка, оборудвана кухня, хладилник, бар, посуда, тенис на маса, дартс, басейн, шезлонги, чадъри и гарантирано приятно изкаране.

*Апартаментите разполагат с кралска спалня и двоен разтегателен диван в отделни помещения.



За контакти: Къща за гости „При братята“
Троян, махала Калчевска 12
Марианна Балабанова
тел.: +359 879 034 987
e-mail: bratyata@yahoo.com
web: www.bratyata.com
www.facebook.com/bratyata

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР НА ОБЩИНА ТРОЯН май – септември 2012

май

- 6 май – Ден на храбростта и българската армия
- 12-13 май – Военен лагер на 34-ти пехотен троянски полк, военни демонстрации
- 9 май – Ден на Европа
- 20 май – Международен ден на музеите – Нош в музея
- 24 май – Ден на българската просвета и култура
 - ❖ II Фестивал на любителския планинарски филм „Под небето на Амбарица“
 - ❖ Обща изложба „Традиция и модерно изкуство“ на Националните гимназии по приложни изкуства (Троян, Трявна, София, Смолян, Сливен)
 - ❖ 100 години от създаването на Грънчарско училище в град Троян
 - ❖ Изложба на етнографката Таня Мангалакова

юни

- 1 юни – Ден на детето
- 2 юни – Ден на Ботев
- ❖ Ботеви тържества с. Бели Осъм
- 7 юни – Ден на грънчаря и 90 години от основаването на НЧ „Зора – 1922 г.“, с. Терзийско
- ❖ 60 години от църквата „Св. Николай“ – с. Терзийско
- ❖ Каблешкови тържества
- ❖ Празник на билките, планината и туризма
- ❖ Представителна експозиция на троянските занаяти

юли

- ❖ Изложба на възпитаничка на руската класическа школа
- 18 юли – 175 години от рожденията на Васил Левски
- ❖ Възстановка на „Хайдушко сборище“

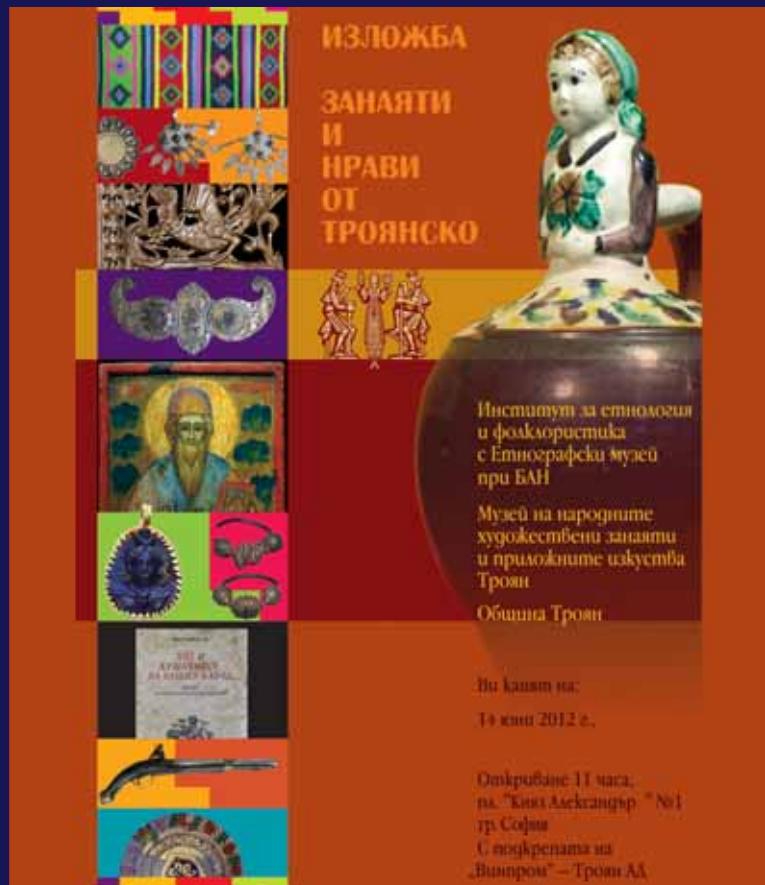
август

- 11-15 август – Традиционен панаир на занаятите Орешак 2012 г. „Синтез на изкуствата“
- 15 август – Храмов празник на Троянския манастир
- ❖ XIX – Национален събор–надпяване на пенсионерите „Беклемето – 2011“
- ❖ Национална пчеларска среща – „Север–юг“

септември

- ❖ Международен арт–пленер по керамика
- септември
- ❖ 100 години от основаването на туристическо дружество "Амбарица"
- 6 септември – Ден на съединението
- 6-11 – септември Археологически обект „Состра“ – Посещение на делегати от XXII Международен Лимес конгрес
- 22 септември – 104 години от обявяването на Независимостта на България
- ❖ Български фестивал на сливата
- ❖ 20-ти Празник на сливата и троянската сливова ракия

Организатор или съорганизатор на събитията е Община Троян
За контакт: Община Троян
тел.: +359 670 680 50
e-mail: mail@troyan.bg
web: www.troyan.bg



„ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД прави непрекъснати проучвания на пазара и се вслушва в изискванията на своите клиенти. Поради големия интерес разширихме нашето портфолио с висококачествените **млечни ликьори MILKY** на чешкия производител Milan METELKA a.s. Голямото им предимство е естествено тяхното качество с приятен аромат и срокът на годност 36 месеца. Търсете ги в нашия фирмения магазин в Троян, в нашия електронен магазин на адрес www.vinprom-troyan.bg и в търговската мрежа.



Заповядайте през месец септември 2012 г. по време на Празника на сливата в Троян на втория **Ден на отворените бутилки** във „ВИНПРОМ – ТРОЯН“ АД!

Очакват ви разходка в завода с разказ за производството, приятна атмосфера, интересни преживявания и изнанади. Докоснете се до съхранената традиция на един изконен български продукт – троянската сливова ракия. Следете подробности на сайта на фирмата www.vinprom-troyan.bg и във фирмени магазин в Троян.